

„Narodil se, veselme se“, Freda jr.

*Dva dny před loňským štědrým večerem bylo po celé Itálii zadrženo několik desítek osob z **Avanguardia Ordiovista**, údajně kvůli přípravám státního převratu. Vzhledem k tomu, že organizace se už svým názvem hlásí k odkazu odbojových hnutí z 60. let minulého století – **Avanguardia nazionale** a **Ordine Nuovo** – benátská redakce *Corriere della sera*, největšího večerníku, požádala o vyjádření Franca G. Fredu, neboť i on svého času vyzval k „rozmetání systému“.*

Co soudíte o tom Řádovém předvoji [Avanguardia Ordiovista]?

Zdá se mi nevhodné mluvit o „soudu“: mluvíme jen o mentální hygieně. A právě proto mě udivuje, že se našli úředníci, kteří vydali příkaz k zatčení. O šílence se pečuje, nezatýkají se.

A jeho leader, Stefano Mani, s jakou ideou jednal?

Odpovím jen ze zdvořilosti: s žádnou.

Mezi vyšetřovanými jsou bývalí členové Nového řádu [Ordine nuovo]. Pamatujete si na ně?

Gianni Nardiho jsem poznal v San Vittore a zůstává mi v paměti jako elegantní osoba. 1] Byl vyznavačem vůle k moci. Jeho četba Nietzscheových aforismů se ale vyčerpávala touto parafází: „Není dobrý důvod ospravedlňovat válku, dobrá válka však ospravedlňuje důvod.“ Rutilio Sermonti je velmi zdvořilý starý pán, jehož jsem měl tu čest poznat v jeho paleontologickém kabinetu na univerzitě v Římě. Byl cosi jako šlechtitý příslušník nacifašistické milice. 2]

Jaký byl cíl Nového řádu?

Vstup do Nového řádu mi přiřkla nějaká žurnalistická zjednodušení. Je to jinak. V 60. letech jsem v Padově zformoval sdružení Skupina ar [Gruppo di Ar] 3] a s „řádisty“ jsme měli jen příležitostné kontakty. Chtěl jsem uskutečňovat chtění 4], jim o něm stačilo žvanit. Volali po revoluci, ostatně byla to móda: to byli ti, co si skvělé kariéry vybudovali na tom, že jsou proti buržoazii. Za slovy ale tolik ješitnosti a prázdnoty. 5]

Mluvme o krajní pravici dnes. Jaký má cíl?

Nakladatelství ar [Edizioni di Ar] jsem založil v třiašedesátém. 6] Můj záměr byl a je v tom

detoxikovat duše, a /nebo přinejmenším mozky, od jedů modernity.

Má dnes boj pravice ještě smysl?

Dnes by víc než včera bylo zapotřebí povýšit různé kulturní a politické vztažné body [*riferimenti*] vzhledem k těm, které jsou nám vtíravě nabízeny. Jestliže tu včera byl impuls hlavně ideálně-ideologický a také historicko-sentimentální, dnes jsou to součinnost a naléhavost faktů, nátlak a úzkost z faktů, které znetvořují a překrucují úplně všechno. Jestliže hrozí pád nakladatelskému domu jako **Mulino** kvůli jeho antimodernosti a zároveň vidíme lidi hnát se, aby získali nový iPhone, je vážnost situace opravdu děsivá. Je to bezpodmínečná kapitulace vůči kšeftování, diktatuře blbosti, peněz. A tehdy se křičí co? Raději „ať žije Togliatti“, než vzdát se mezinárodnímu peněžnictví. 7]

Z tohoto nového vyšetřování vychází najevo ztráta centrality Benátska na váhách pravicového terorismu ve prospěch jiných oblastí Itálie. Co se změnilo?

Zdá se mi, že dotaz nezohledňuje globalizaci. Dnes je centrum všechno a nic. Nepostavili snad Benátčané své fabriky v Číně?

Organice potlačená v minulosti se jmenovala Nový řád. Je to obhájitelný příměr?

Mě se sousloví Nový řád, které je kalkem Neue Ordnung nacistické propagandy, přičemž se zapomíná, že první je použil **Gramsci**, 8] nikdy nezamlouvalo. Poznávám se v Řádu, v řádu s velkým „Ř“, který není včerejší, dnešní ani zítřejší, starý ani nový. Je Řádem *tout-court*. 9]

Tak jinak: Avanguardia Ordinovista má svou ideu krajní pravice jako...

Jako jistí blázni, kteří se pokládají za pannu Marii před Sixtinskou kaplí. Ti i oni mají vztažný bod v křesťanství. 10]

Nicméně vy jako předpoklad k uchopení moci stavíte společenský chaos. Také Řádový předvoj se v zásadě zaměřuje na stejný cíl: destabilizovat prostřednictvím silových akcí.

Mám dojem, že chcete zaměňovat taktiku se strategií. Trvám na tom, že tahle záměna se mi jeví velice vážná. Vylučuji, že by v současné době u skupin nebo organizací krajní pravice existoval nějaký strategický plán ve vlastním smyslu. Pokud jde o taktiku, která musí být každopádně podřízena strategii, domnívám se, že tito lidé ji nejsou schopni vymyslet a rozvinout. 11]

Změnili se pro everzní pravici, aspoň částečně, „nepřátelé“?

Určitá pokřivení jsou příliš zakořeněná, korupční nákaza příliš endemická, vysoké, čisté, správné ideální vztažné body příliš vzdálené. Je třeba se k nim vrátit, znovu je objevit, podívat se zblízka, dřív než lze dávat „do pořádku“ politiku, jakkoli zkalenou a bezskrupulózní. Knihy

jsou jedna možnost: proto stále svůj čas věnuji korekturám textů pro Ar, přičemž si opakuji „každý řádek je užitečný“. Další možnost je riskovat utopii Thomase Campanelly: snažit se vytvořit lepší bytosti, které by objevily způsob, jak do lidského dobrodružství navrátit ‚krásu‘ [maraviglia]. **12]**

Je násilí ospravedlnitelné, když je cílem založení nového společenského řádu?

Jsem laskavý mnich [monaco gentile], neoháním se „mečem Satanovým“. Už prve jsem vám ale říkal, že v ideální oblasti, v níž se poznávám, nelze přívlastek „nový“ přilepit na podstatné jméno „řád“. Pak si představte, že se k němu nalepí i společenský...

Poznámky DP:

1] Vyšetřován je jeho příbuzný. Gianni Nardi (1946–1976) byl jednou z „legend“ milánského San Babila 70. let. Srv. Neofašismus ve filmu, část 2. San Vittore je milánská věznice:

San Vittore

2] Rutilio Sermonti (nar. 18. 8. 1921 v Římě) sloužil jako dobrovolník v elitním vojenském oddílu Italské sociální republiky. Po válce vystudoval práva a historii, od 50. let byl členem Nového řádu a předním přispěvatelem Rautiho periodika *Civiltà: Rivista di Dottrina politica e di Cultura*. Jeho „Proposta di statuto di Ordine Nuovo“ (Návrh předpisů pro zřízení Nového řádu) vyšel jako zvláštní příloha časopisu *Ordine nuovo* č. 11 z roku 1970 a obsahuje 53 ustanovení pro zřízení elitářského národně-rasového Státu. Jde prý o jediný koncept v poválečné Itálii, který se svou radikálností poněkud blíží Fredovu „pravému Státu“ z *Rozmetání systému*. Vedle psaní knih na historická témata se věnoval též malbě a keramice. Odmítaje evolucionismus a darwinismus, hledal protiargumenty v studiu biologie (odtud i silný zájem o ekologii). Pro Řádový předvoj připravil dnes třiadevadesátiletý (!) veterán odporu návrh „Statuto della Repubblica dell’Italia Unita“ (Statut Sjedenocené italské republiky).

Rutilio Sermonti

3] Gruppo di Ar - čili něco jako „skupina árijské aristokracie“ (aria vs paria) byla činná v letech 1963 až 1972 v Padově, ale ještě koncem 70. let zkoušeli někteří z jejích členů, jako Massimiliano Facchini - druhdy „městský radní za Italské sociální hnutí“ - organizovat Fredův útěk z vězení. Srv. jak jednu ze schůzek skupiny ztvárnil režisér Marco Tullio Giordana ve 20 minutě svého filmu *Román o jednom masakru* (2012), který byl u nás uveden jen v rámci Karlovarského festivalu.

4] Freda tu říká doslova „chtěl jsem **časovat sloveso chtít**“ [lo intendevo coniugare il verbo volere]. Srv., co píše Jean Haudry v kapitole „Tradice“ o slovu, kořeni -ar a o pravdě v *Indoevropská tradice: kořeny naší identity* (Tradice budoucnosti).

5] Někteří z bývalých členů Nového řádu jsou např. už po mnoho let poslanci za vládní Národní alianci (Alleanza nazionale). To je obdoba nejen proslulých „osmašedesátníků“ typu Cohn-Bendita nebo Joschky Fischera, ale hlavně celé jedné „profesorské generace“, jejíž katedrové řečičky provázené zprvu „levičkou sevřenou v pěstičku“ postupně nahrazovala „otevřená pravička“ více či méně bezostyšně natažená po důchodech a jiných státních prebendách. A dnešní Žižek si svou roli univerzitního klauna přímo užívá - nebo to alespoň předstírá.

6] O rok později (1964) se *Eseje o nerovnosti lidských ras* hraběte Gobineaua staly první opravdovou knihou Edizioni di Ar. Volba titulu, který byl již ve dvacátých letech 20. stol. pokládán svým obsahem za vědecky zastaralý, jehož vize má však dodnes podobně uhrančivou sílu jako Spenglerův *Zánik Západu*, byla svého druhu vyznáním, že „vydavatelská činnost AR není určena k obchodování ani k propagandě“. Srv., co se o kořeni -ar píše ve zkráceném a upraveném českém vydání *Eseje* na str. 266 prvního dílu.

7] Freda tu naráží na skandování při loňských podzimních protivládních demonstracích v Itálii. Palmiro Togliatti byl slavným předsedou Italské komunistické strany. V roce 1964 po něm v Sovětském svazu pojmenovali město na Volze, kam italská automobilka Fiat dodala „na klíč“ veškeré zařízení pro výrobu vozu Fiat 124 (budoucí „žigulík“).

8] Marxistický filozof a publicista Antonio Gramsci vydával týdeník téhož názvu v letech 1919 až 1920. Lenin skupinu kolem l'Ordine nuovo podpořil jako „nejbližší bolševismu“ mezi italskými komunistickými frakcemi. Později se Gramsciho teorie „kulturní hegemonie“ zase stala jedním z pilířů strategie frankfurtské školy, odvolávala se ni však i francouzská GRECE.

9] tout-court – tj. řádem jako takovým, „bez přívlastků“. Jak ale ukazuje následující otázka, dotaz se nevztahoval na poměr mezi slovy „nový“ a „řád“, nýbrž mířil ke srovnání Nového řádu s Řádovým předvojem. Fredovo „io mi riconosco“ překládáme tentokrát doslovně jako „poznávám se“ (volný překlad by mohl znít: „ztotožňuji se“, „uznávám“, „vidím se v“), aby vynikla shoda mezi mikro- a makrokosmem ve smyslu Platónova „Stát je člověk ve velkém“ (makroanthrópos), viz *Rozmetání systému*, Praha 2014, str. 59 aj.

10] Jádro Fredova odmítnutí křesťanství tkví v „téměř ontologické trhlině“, kterou „my musíme rozhodně odmítnout“. Jedná se o trhlinu mezi takzvanou „světskou oblastí Státu“ a abstraktní „duchovní úrovní“, nezávislou na první: „Je to trhlinka, kvůli níž se božská kvalita, niterný lidský stav, zredukovala na vágní morální entitu, zvrtila se do ambivalence ‚světa svědomí‘, kdežto lidské prvky, zbavené této božské potenciality, se staly jen světskými a znesvěcujícími.“ Více viz: *Rozmetání*, kap. „Fyziognomie pravého Státu“. Srv. také: J. Assmann, *Panství a spása*, Praha 2012, str. 55 („Toto rozbití onoho spojení mezi vládou a společenstvím (...) představuje vlastní průlom Izraele.“)

11] K rozdílu mezi taktikou a strategií: taktika je „operativní aplikací síly v konkrétní situaci jako soubor konkrétních postupů“ (srv. III. kapitolu *Rozmetání*: „Nezbytnost operativní metodologie“). Strategie vymezuje a určuje dlouhodobé cíle (srv. IV. kapitolu *Rozmetání*: „Výhledy“).

12] Slovo „maraviglia“ může znamenat též „zázrak“, „zářný příklad“, ale také – heideggerovský – údiv, úžas. Freda odkazuje k eugenickým opatřením v Campanellově Slunečním státě, Praha 1951: viz kapitolky „O plození dětí a výchově rodičů“ nebo „Vládce Lásky“. Dnes jsou surhumanistické snahy naplní >H (Transhumanismus), neboť pravý Evropan – jak připomíná Alain de Benoist – je ze své podstaty „bytost riskující“.